

UTTALELSE ANGÅENDE FORSLAG TIL NY DÅPSLITURGI I DEN NORSKE KIRKE

Den luthersk-læstadianske menighet samlet til St. Hans-stevne i Skibotn 19. juni 2009 vil gi følgende uttalelse til foreliggende høringsdokumenter angående forslag til ny dåpsliturgi:

Dåpen har i den luthersk-læstadianske bevegelse gjennom hele dens historie vært betraktet som et grunnleggende sakrament, innstiftet og befalt av Jesus selv ut fra den guddommelige makt som var gitt Ham i himmel og på jord. Den lutherske dåpslære har derfor vært et hovedlærestykke i bevegelsen.

Hovedsaken i selve dåpen er at den skjer etter Herrens Ord og befaling, at det døpes med vann og ord i den treenige Guds navn: i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn.

Hovedsaken i dåpslæren er i følge Luthers lille katekismes fjerde part: For det første **hva dåpen er**, for det andre **hva Gud gir oss i dåpen**, for det tredje **hvordan vann kan gjøre så store ting** som å gi syndenes forlatelse, frelse og den evige salighet, og for det fjerde **hva meningen er med vanddåpen**, hva den betyr eller hva den forplikter.

Alle mennesker trenger kristen dåp og en levende tro dersom de skal oppnå himmelen og den evige salighet. Dette fordi alle mennsker etter Adams fall blir født med synd, dvs uten gudsfrykt, uten tillit til Gud og med ondt begjær. Denne arvelige sykdom og brist er virkelig synd, som fordømmer og også nå fører med seg den evige død for dem som ikke blir gjenfødt ved dåpen og Den Hellige Ånd (Aug. art. 2).

Dåpen blir en rett kristen dåp når den utføres med vann som er helliget ved Guds befaling og forent med Guds ord. Selve utførelsen kan variere med tid, sted, språk og andre ytre omstendigheter. Jesus har selv lovet å være til stede der så få som to eller tre er forsamlet i hans navn. Til befalingen om å døpe har Han også føyd opplæringen i å holde alt det Han har befalt i sitt ord.

Dåpsliturgien vil preges av den læreforståelse de har om dåpen, de som utarbeider forslag til liturgi, og videre de organer som vurderer og vedtar den slik at den blir en godkjent kirkelig forordning. Læreforståelsen til disse personer og organer vil derfor prege liturgiens ord og ledd, og disse ord og begreper vil bli formidlet til de generasjoner som kommer til å bruke dem. Vi vil derfor anse dåpsliturgien med sine utforminger, ord og begreper som viktige folkepedagogiske substanser i Den norske kirkes liv.

Vi vil gi uttrykk for følgende to betenkeligheter i forbindelse med foreliggende reformforslag:

1. Hva er de avgjørende begrunnelser for arbeidet med utforming av ny dåpsliturgi nå? Vi finner ingen tungtveiende argumenter for at en reform angående kristen dåp i vår kirke skulle være påkrevet. Høringsdokumentene angir bare tre argumenter, som for oss fremtrer som svake og forkludrende i forhold til dåpens hovedsak slik vi har anført ovenfor. Argumentene er nemlig: ønsket om en rikere liturgi, skapelsesteologiske aspekter, og takk til Gud for det nye livet.
2. At dåpsliturgien flytter fokus fra nødvendigheten av at et syndig menneskebarn har behov for den gjenfødelse som vår barnelærdom fastholder blir skjenket i dåpen, er mer enn betenkelig. At fokus nå mer skal rettes mot det nyfødte barn som en skapelsens gave og mer takk for det nye legemlige liv, kan lede oss bort fra dåpens egentlige gave: frelse ved troen på Guds ord og løfte som også lyder ved dåpen. Derfor må forsøk på denne endring av fokus for dåpen i en evangelisk-luthersk kirke nødvendigvis avvises som en lærdomsfordunkling. Vi trenger å bli undervist slik Nikodemus ble undervist av Jesus: Det som er født av kjødet, er kjød. Dere må bli født på ny! (Joh. 3, 6-7, jf Aug. art. 9.)

De nye fokus virker forkludrende fordi de ikke skiller mellom den legemlige fødsel (av mor og far) til et legemlig liv, og den indre, åndelige fødsel (av vann og ånd) til et åndelig liv. Dermed kommer en til å miste skillet mellom det indre og det ytre mennesket, ja også mellom det nye og det gamle mennesket i et Guds barn. Følgene blir, slik vi ser at høringsdokumentene gir til kjenne, at en ønsker å fjerne viktige begreper som **Guds barn**, **gjenfødelse** og samhörigheten mellom **dåp og tro**. Vi er uenige i de forslag som vil svekke eller fjerne disse begreper og forhold. Det er uakseptabelt at utsagn i dåpsliturgien synes å knytte frelsen i dåpen til noe annet enn troen på at Gud virkelig gir det evige liv til den som tror på det løftet Han knytter til dåpen: ”Den som tror og blir døpt, skal bli frelst”. På dette området er vi derfor redd for at dåpsliturgien innfører en fremmed lære om hvordan det er mulig for oss å få del i frelsen i dåpen.

Vi er derfor ikke tilfreds med enkelte av de avstumpete formuleringene som er foreslått brukt **Ved døpefonten**. Til eksempel burde første alternativ lyde (Våre forslag til forandringer er satt i *kursiv* her): ... Med takk og *tro* kommer vi på *Jesu Kristi ord og befaling* med NN/disse barna til Gud i *den hellige dåp for at han/hun/de skal få del i Hans nåderike gaver*.
I andre alternativ bør det hete: *Ved tro og dåp* åpner Gud sitt rike for oss og ...

Liturgens ord i dåpshandlingen, etter Jesu ord, bør markere dåpens innhold og nytte:, *men ved tro og dåp blir vi Guds barn i det vi forenes* med den oppstandne *Herre Jesus Kristus*.

I den andre trosartikkel mener vi det er mest presist å bekjenne ... som ble unnfanget *av* Den Hellige Ånd, (og videre) sitter *hos* Guds, den allmechtige Faders høyre hånd, ...

Vi har gjennom alle år foretrukket at det døpes i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn, men vi holder dåpen for å være en rett kristen dåp på norsk også om det i stedet for *i* døpes *til* eller *på* disse navn.

I leddet **Livet i dåpen**, andre alternativ, bør det for fullstendighets skyld hete: Dette er NN som i dag *er blitt et Guds barn* og er tatt inn i *hans kirke*.

I hilsenen og formaningen til foreldre og faddere er det en god anledning til å minne både dåpsfolkene og de øvrige kirkegjengere om nødvendigheten av å være gode forbilder for de barn som skal oppdras i den kristne forsakelse og tro. Dette vil være i pakt med befalingen om både å døpe og å lære. Den beste lærdom for den oppvoksende slekt er de voksnes eksempler i livet. Siden erfaringen viser at stadig flere av de som bærer sine barn til dåpen, og også mange av de som står som faddere ved dåp i DNK, er dårlige eksempler mht særlig det sjetette bud, om ikke å bryte ekteskapet, burde denne anledningen være nyttet i en formulert formanende påminnelse om ekteskapets hellighet. Ingen burde glemme å være både **vedholdende bedere**, **ivrige forbedere** og **gode forbilder** for den oppvoksende slekt!

Siden nye liturgier synes å ville åpne for flere alternative (bl.a. lokale) formuleringer, ønsker vi å gi uttrykk for nødvendigheten av et våkent tilsyn som kan gi akt på den rene kristne lære. Samtidig mener vi at et slikt læretilsyn i stor grad kunne bli ivaretatt ved at det ble åpnet for **fortsatt bruk av de prøvede liturgier**, som f.eks. dåpsliturgi med basis i Alterboken av 1920, i det minste som en av flere godkjente alternativer.

For menighetsmøtet i DLLM

Hans Nic. Nilsen